

## [C. O. Pedersen.]

ogsaa til den højtærede Formand sige, at vi ønsker Afstemningen delt, saaledes at man faar en speciel Afstemning over § 4 i dette Afsnit.

Jeg skal, som sagt, anbefale disse Ændringer til Vedtagelse her i Tinget, og saa har jeg kun en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem gjorde i sin Tale en Bemærkning til mig, gaaende ud paa, at jeg havde sagt paa Møder ude i Landet, maaske ogsaa her, at vi kunde forhandle om alting med denne Regering med Undtagelse af Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed og Formueskatten. Ja, vi har saamaend oven i Købet ogsaa tilbudt, at vi kunde forhandle om Formueskatten; men naar jeg har sagt baade her og andetsteds, at vi vel kunde forhandle med Regeringen om alting, skulde det saa være andet end, hvad der er sagt af andre Venstremænd. Jeg beder blot om, at man vil læse bl. a. Formandens Tale ved Finanslovens første Behandling, hvor der er givet Tilsagn om Forhandling om alt, hvad der foreligger. Det er altsaa ikke noget nyt, jeg har forebragt; det er en Tanke, vi alle i Venstre har fastholdt, at vi er villige til at forhandle med Regeringen om alt, hvad der foreligger. Men Sagen er, at Regeringen ikke har villet forhandle med os. Nu har jeg jo ikke været her i saa mange Aar, det indrømmer jeg; men jeg har dog været her adskillige Vintre og deltaget i noget Udvalgsarbejde i den Tid, og Mage til Forestilling som den i Udvalget om Loven om Krisehjælp til arbejdsløse har jeg ikke været ude for nogen Sinde tidligere, ikke nogen Sinde. Man lover os i Udvalget at tage en Forhandling med Ministrene, og jeg ser oven i Købet, at dette Krav blev understøttet af den ærede Formand for det konservative Parti her i Tinget, og saa maa man opleve et Par Dage efter, at en af de Ministre, der skulde forhandles med, møder i Udvalget og aner ikke, at noget saadan er sket, har overhovedet ikke haft nogen Forhandling.

Naar man har den Dristighed i et Udvalg at love en Forhandling og det bagefter viser sig, at man intet som helst har foretaget sig, saa kan dette af Hensyn til den højtærede Formand ikke her betegnes med et Udtryk, der er tilstrækkeligt træffende; men ellers burde der gives en Karakteristik af det, som den blev givet af os i Udvalget; der kan man gøre det, her kan man ikke. Nej, dér har ikke været noget i Vejen for, at vi vilde forhandle med de Herrer, men Situationen karakteriseres bedst derved, at der blev sagt

fra de Herrer Side: Dette er en Overenskomst, i den er der i Virkeligheden ikke noget som helst at forhandle om her, det er muligt, at der kan forhandles om den i et andet Udvalg, men her er der ikke noget at gøre. Det er det, man kalder Forhandling med Venstre, det er den Maade, man vil forhandle med os paa. Ja, det gælder ikke den højtærede Socialminister, for han anede overhovedet intet som helst; det erklærede han i Udvalget; han havde ikke noget som helst Begreb om, hvad der var foregaaet; han fik den overraskende Meddelelse, at hans Partifælle, Formanden for Udvalget, skulde have forhandlet med ham, og det havde han ikke gjort. Nej, hvis de Herrer tror, de kan forhandle med os paa den Maade, maa det bero paa en Misforstaaelse; saaledes gaar det ikke til. Men nu har de 3 Partier allieret sig, og vi har her den første Frugt af Arbejdet; jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at der kom meget mere senere. Jeg lykønsker dem til en Fortsættelse. (*Afbrydelse*: Tak). Ja, de har nok trængt til Tak; det er ikke sikkert, de faar den. (*Afbrydelse*). Nej, vi andre er ikke ude efter Tak, vi holder os til vort Program og vor Politik, og jeg beder blot de Herrer gøre det samme. Nu er, som det blev sagt af min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Slebsager, det eneste, de Konservative har bevaret, Politiken om Æblet; det er det eneste, de har tilbage, og jeg gratulerer dem til at fortsætte denne Politik. Hvad de skal have næste Gang, interesserer mig, for det varer ikke længe, inden de skal til det næste.

N. Neergaard: Jeg skal som mit Partis Ordfører for Underændringsforslag Nr. 3, Ændring af Reglerne om Formuesbeskatning til Staten, gøre nogle ganske korte Bemærkninger. Naar vi har stillet dette Underændringsforslag i Forbindelse med Kriseforslaget, er det, fordi vi mener, at dets Gennemførelse vil have Betydning og en ikke uvæsentlig Betydning under Krisen. Vi har ment, at paa et Tidspunkt, hvor saa overordentlig mange Formuer giver liden eller ingen Afkastning, vil det være af Betydning at faa indført en Form for Eftergivelsen eller Lempelsen af Formueskatten, som er lettere overskuelig, mere anvendelig for den almindelige Skatteborger, end den nuværende Form er. For øvrigt er dette Forslag i sit Princip velkendt for den høje Rigsdag. Det er stillet af Venstre her i Folketinget to Gange og forkastet, men genoptaget i Landstinget og gennemført